

MAA-AINESTAKSA

MAA-AINESTEN OTTAMISSUUNNITELMAN TARKASTAMISESTA, MAA-AINESLUVAN JA YMPÄRISTÖLUVAN YHTEISKÄSITTELYSTÄ SEKÄ NÄIDEN LUPIEN VALVONNASTA SUORITETTAVAT MAKSUT

Sisällys:

- 1 § YLEISTÄ
- 2 § MAA-AINESLUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY JA OTTAMISSUUNNITELMAN TARKASTAMINEN
- 3 § MAA-AINES- JA YMPÄRISTÖLUPAHAKEMUKSEN YHTEISKÄSITTELY
- 4 § VALVONTAMAKSUT
- 5 § KUULEMINEN
- 6 § ALOITTAMISLUPA JA VAKUUKSIEN KÄSITTELY
- 7 § PAKKOKEINOPÄÄTÖKSET
- 8 § LUVAN VELVOITTEISTA VAPAUTTAMINEN
- 9 § MAKSUJEN MÄÄRÄYTYMISPERUSTEITA
- 10 § TAKSAN SOVELTAMINEN

1 § YLEISTÄ

Maa-aineslain (555/1981) 23 §:n nojalla maa-aineslupahakemuksen käsittelystä, siihen sisältyvän ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista maa-aineslain mukaisista viranomaistehtävistä on luvan hakija tai toimenpiteen suorittaja velvollinen suorittamaan maksun.

Tämä taksa sisältää Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta, ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä suoritettavat maksut.

2 § MAA-AINESLUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY JA OTTAMISSUUNNITELMAN TARKASTAMINEN

Maa-aineslupahakemuksen ottamissuunnitelman tarkastamisesta luvan hakijan on suoritettava kunnalle seuraavat maksut:

Suunnitelmaa kohti	400 €
+ ottamisalueen pinta-alan mukaan	150 €/ha
+ hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-aines määrän tilavuuden mukaan	1,3 €/100m ³
Kuitenkin vähintään	1 500 €

Ottamissuunnitelman muutos / Päätös poikkeamisesta lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä maa-aineslain 16 § 2 mom. perusteella:

muutoshakemusta kohti	400 €
sekä lisäksi maksua korotetaan hakemuksessa esitetyn aikaisemman luvan ylittävän maa-aines määrän tilavuuden mukaan	1,3 €/100m ³

Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäinen hanke, josta ei tarvitse laatia erillistä ottamissuunnitelmaa

600 €

Tarkastusmaksua määrättäessä, hakemuksessa otettavaksi esitetystä maa-ainesten määrästä, otetaan **500 000 m³ ylittävältä osalta huomioon 50 %**.

Jos lupahakemus hylätään, peritään tämän taksan mukaisesta maksusta 80 %
kuitenkin vähintään

1 200 €

Mikäli luvanhakija peruuttaa lupahakemuksensa ennen kuin lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi, palautetaan peritty tarkastusmaksu hakemuksesta kokonaan.

Mikäli lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi ja lupahakemus peruutetaan ennen päätöksen antamista, peritään toimenpiteitä vastaava osuus maksusta.

Jos lupa peruutetaan tai lupamääräyksiä muutetaan maa-aineslain 16 § 1 mom. 2 kohdan perusteella, lupaviranomainen voi palauttaa peritystä tarkastusmaksusta ottamatta jäävän maa-aines määrän tilavuutta vastaavan osan.

Jos luvansaaja luopuu maa-ainesten ottamisesta aloittamatta sitä tai luvan voimassa ollessa, tarkastusmaksua ei palauteta.

Hakijan on suoritettava ottamissuunnitelman tarkastusmaksu ennen päätöksen antamista. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa siten kuin korkolaissa (633/1982) säädetään.

3 § MAA-AINES- JA YMPÄRISTÖLUPAHAKEMUKSEN YHTEISKÄSITTELY

Maa-aineslain 4a §:n mukaisesta maa-aineslupan ja ympäristölupahakemuksen yhteiskäsittelystä peritään maksu siten, että maa-aineslupahakemuksen ottamissuunnitelman tarkastamisesta maksu määräytyy 2 §:n mukaan ja ympäristölupan osuutena 100 % toiminnan ympäristönsuojelulain mukaisen taksan maksusta. (MaL 4 a §, YSL 47a §)

Päätös yhteislupan muuttamisesta:

Muutoksen koskiessa maa-aineslupaa, peritään 2 §:n mukainen maksu. Kun muutos koskee yhteislupan ympäristölupanvaraista toimintaa (YSL 89 §, YSL 90 §), maksu peritään viranomaisen asian käsittelyyn käyttämän ajan mukaan. **54 €/h**

Mikäli yhteislupahakemus hylätään, peritään maksu hakemuksen käsittelystä seuraavasti:

Maa-aineslupan ottamissuunnitelman tarkastamismaksusta 2 §:n mukaan

(80 %, kuitenkin **vähintään 1 200 €**) ja

ympäristölupanvaraista toimintaa koskevasta maksusta

käytetyn työajan mukaan (**54 €/h**), kuitenkin **vähintään 540 €**

Lisäksi peritään viranomaiselle asian käsittelystä, kuten kuulutuksista, aiheutuneet muut kustannukset.

Mikäli yhteislupahakemus perutaan ennen kuin lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman käsittelemiseksi, maksua ei peritä.

Mikäli lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman käsittelemiseksi ja lupahakemus perutaan ennen päätöksen antamista, peritään toimenpiteitä vastaava osuus maksusta.

4 § VALVONTAMAKSUT

Ottamistoiminnan valvonnasta luvanhaltijan on suoritettava vuosittain seuraavat maksut:

Lupapäätöksessä otettavaksi sallitun maa-ainesten

kokonaismäärän mukaan

0,25 €/100m³

+ ottamisalueen pinta-alan mukaan

100 €/ha

Kuitenkin vähintään

420 €

Mikäli lupa on voimassa vain osan vuotta, peritään kyseiseltä vuodelta vain sitä vastaava osuus otettavaksi sallitun maa-ainesten kokonaismäärän mukaisesta valvontamaksusta.

Luvanhaltija on velvollinen maksamaan ensimmäisen vuotuisen valvontamaksun ennen ottamistoimintaa ryhtymistään ja seuraavat valvontamaksut vuosittain kunnan määräämänä ajankohtana ennakoon. Erityisestä syystä voidaan hakemuksesta päättää, että valvontamaksu peritään jälkikäteen. Tällöin luvanhaltijan on ilmoitettava ennen ottamistoimintaan ryhtymistään valvontaviranomaiselle ottamisen alkamisajankohta.

Jos koko suunnitelma-alueen maisemointiin tähtääviä jälkihoitotoimenpiteitä ei ole aloitettu viimeistään puoli vuotta ennen sitä ajankohtaa, jolloin maa-aineslupan mukaan jälkihoito on oltava

suoritettu, valvontamaksua korotetaan 0 - 30 %. Korotus on voimassa niin kauan, kunnes alue on lopputarkastuksessa hyväksytty jälkihoidetuksi.

Mikäli luvanhaltija ennen lupa-ajan päättymistä ilmoittaa lopettaneensa kokonaan lupapäätöksessä tarkoitetun maa-ainesten oton ja lupaan liittyvät velvoitteet on hyväksytysti toteutettu, ei valvontamaksuja ko. vuoden jälkeisiltä vuosilta peritä. Erillisestä taimien kasvuun lähdön varmistamiseksi tehdystä tarkastuksesta ja lopputarkastuksen suorittamisesta peritään maksu.

Maa-aineslain 4a §:ssä ja ympäristönsuojelulain 47a §:ssä tarkoitetun yhteisluvan valvonnasta peritään maa-aineslupan valvonnasta perittävä maksu, lupaan sisältyvästä ympäristöluvan valvonnasta ei peritä erikseen ympäristönsuojelulain mukaista maksua. Mikäli yhteisluvan ympäristölupaa edellyttävä toiminta aiheuttaa ylimääräistä valvontaa, peritään tästä erikseen Karkkilan ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

Mikäli lupa peruutetaan maa-aineslain 16 §:n perusteella, ei valvontamaksuja ko. vuoden jälkeisiltä vuosilta peritä edellyttäen, että lupaan liittyvät velvoitteet ovat tulleet täytetyiksi otetulta osalta. Lupavelvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneet kustannukset kuitenkin peritään.

Mikäli maa-ainesten ottamisalueen jälkihoito suoritetaan vaiheittaisesti, voidaan valvontaviranomaisen päätöksellä valvontamaksua alentaa samassa suhteessa kuin alueen jälkihoito on hyväksyttävästi toteutettu. Päätökset valvontamaksun alentamisesta tehdään kerran vuodessa siten, että alennettu maksu huomioidaan seuraavan vuoden alusta lukien.

Mikäli valvonta vaatii erityistoimenpiteitä, voidaan valvontakulut periä toimenpiteistä kunnalle aiheutuneiden kustannusten mukaan. Myös mikäli lainvastaisen kotitarveoton johdosta valvontaviranomainen ryhtyy tarkastus-, keskeyttämis- tai muihin toimenpiteisiin peritään aiheutuneet kulut noudattaen tätä taksaa soveltuvin osin.

Tarkkailusuunnitelman käsittely ja hyväksyminen	220 €
Valvonnan suorittamiseksi tehty tarkastus	220 €

5 § KUULEMINEN

Naapurin tai asianosaisen kuuleminen	40 €/kuultava
Hakemuksesta kuuluttaminen/lehti-ilmoitus;	240 €*
*lisäksi tätä ylittävältä osalta peritään todelliset kulut	

6 § ALOITTAMISLUPA JA VAKUUKSIEN KÄSITTELY

Lupa maa-aineslain mukaisen toimenpiteen suorittamiseen ennen luvan lainvoimaiseksi tuloa	400 €
Vakuuden hyväksyminen/vaihtaminen/muuttaminen	180 €/vakuus

7 § PAKKOKEINOPÄÄTÖKSET

Valvontaviranomaisen tai sen määräämän viranhaltijan ottamisen keskeyttämispäätös (MAL 15 §)	220 €
Valvontaviranomaisen päätös velvoitteiden noudattamisesta (MAL 14 §)	220 €
Uhkasakon asettamispäätös (MAL 14 §)	600 €
Teettämisuhan asettamispäätös (MAL 14 §)	600 €
Uhkasakon tuomitsemispäätös (uhkasakkoL 10 §)	220 €
Teettämisuhan täytäntöönpano (uhkasakkoL 15 §)	220 €

8 § LUVAN VELVOITTEISTA VAPAUTTAMINEN (MAL 13 a §)

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen on siirretty toiselle ja hakemuksesta luvan haltija vapautetaan lupaan liittyvistä velvoitteista sekä hyväksytään hänen tilalleen toinen, peritään velvoitteista vapautetulta

220 €

Mikäli maa-aineslain 12 §:n mukainen vakuus vaaditaan uudelta luvanhaltijalta, peritään häneltä ~~6~~ §:n mukainen maksu.

9 § MAKSUJEN MÄÄRÄYTYMISPERUSTEITA

Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää). Irtokuutiometrit muunnetaan kiintokuutiometreiksi jakamalla määrät seuraavilla muuntoluvuilla:

sora 1,3 / hiekka 1,3 / louhe 1,8 / savi 1,6 / multa 1,4

Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvanvastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja muutoin on laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut.

Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan. Maksuihin sisältyy kunnan asiakirjojen lunastuksesta määräämä maksu.

Taksan mukaisia maksuja määrättäessä otetaan huomioon toimenpiteen laajuus, vaativuus ja viranomaisten käyttämä aika ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Tämän perusteella maksua voidaan hankkeen vaativuuden mukaan laskea tai korottaa, mikäli toimenpide olennaisesti poikkeaa keskimääräisestä tasosta.

Vaatimaton hanke, maksua alennetaan	25 - 50 %
Vaativa hanke, maksua korotetaan	25 - 50 %
Erittäin vaativa hanke, maksua korotetaan	50 - 75 %

Tarkastusmaksu määrätään maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.

Valvontamaksu määrätään ensimmäisen kerran maksun määrittämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan ja sen jälkeen sitä tarkistetaan vuosittain kunakin vuonna valvontamaksun määrittämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan. Palautuksen määrä lasketaan maksun määrittämishetkellä voimassa olleen taksan mukaan.

Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-aineslain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille. Maksujen suuruuden perusteena on käytetty Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukaista omakustannusarvoa (54 €/h).

10 § TAKSAN SOVELTAMINEN

Tämä taksa tulee voimaan 1. päivänä joulukuuta 2020.

Tämä taksa korvaa Karkkilan kaupunginvaltuuston 3.3.2014 § 11 hyväksymän maa-ainestaksan.

Maksu määräytyy sen maa-ainestaksan mukaan, joka on voimassa asiasta päätettäessä. Maksun palauttamisen osalta noudatetaan sitä taksaa, joka oli voimassa silloin, kun maksu määrättiin.

MAA-AINESTAKSAN PERUSTELUT

YLEISPERUSTELUT

Maa-ainelain (555/1981) 23 §:n ja maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 145 §:n nojalla luvan hakija tai toimenpiteen suorittaja on velvollinen suorittamaan maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä kunnalle maksun, jonka perusteet määrätään kunnan hyväksymässä taksassa.

Maksu voidaan määrätä perittäväksi ennen sen toimenpiteen (viranomaistehtävän) suorittamistakin, johon maksu kohdistuu. Jos toimenpide (viranomaistehtävä) jää suorittamatta, maksu on siltä osin hakemuksesta palautettava.

ERITYISPERUSTELUT

1 § Yleistä

Maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä perittävät maksut perustuvat maa-ainelain 23 §:ään ja soveltuvin osin noudatetaan mitä maankäyttö- ja rakennuslain 145 §:ssä säädetään.

2 § Maa-aineslupahakemuksen käsittely ja ottamissuunnitelman tarkastaminen

Maa-ainestaksan 2 §:ssä määrätään ottamissuunnitelman tarkastamisesta perittävästä maksusta. Maksun määräytymisperusteena on suunnitelmakohtainen kiinteä maksu ja ottamisalueen pinta-alaan perustuva maksu ja lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesten kokonaismäärän tilavuuden mukaan määräytyvä maksu. Maksulle on määrätty kuitenkin vähimmäistaso.

Luvan voimassaoloaikana voi lupaviranomainen antaa päätöksellään suostumuksen poiketa vähäisesti lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä. Suostumuksen edellytyksenä on, että poikkeaminen ja sen laatu, otteen huomioon lupaharkintaan koskevat säännökset ja määräykset, ei merkitse luvan olennaista muuttamista eikä vaikutusta asianomaisen asemaan tai luonnonolosuhteisiin (MAL 16 §). Suostumuksesta perittävän maksun määräytymisperusteena on poikkeamisesta perittävä kiinteä maksu ja aikaisemman luvan ylittävän maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan määräytyvä lisämaksu.

Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäisen hankkeen, josta ei tarvitse laatia erillistä ottamissuunnitelmaa (MAL 5 §), tarkastusmaksu määräytyy kiinteään perusmaksun mukaan. Hakemuksen liitteineen ja ottamisalueen sijaintitietoineen voidaan katsoa muodostavan sellaisen yksinkertaisen suunnitelman, jonka tarkastamisesta voidaan maksu periä.

Lupahakemuksen käsittelyn ja ottamissuunnitelman tarkastusmaksun kohtuullistamiseksi maksun määräytymisen perusteena olevalle maa-ainesten tilavuudelle on määrätty raja, jonka ylittävältä osalta maksuperusteen määräytymiseen lasketaan mukaan

vain tietty %-osuus. Raja-arvona on käytetty 500 000 m³, jonka ylittävältä osalta on otettu huomioon 50 %.

Mikäli lupahakemus hylätään, on taksassa määrätty, mikä %-osuus taksan mukaisesta maksusta peritään. Koska maksuperusteena käytetään hakemuksessa otettavaksi esitettyä maa-ainesmäärän tilavuutta, hakemuksen käsittelyn yhteydessä tarkistetaan, että hakemus on realistinen, ja tarvittaessa hakemusta muutetaan, jotta käsittelymaksu vastaa todellista hanketta. Kielteinen lupapäätös on erityisen perusteellisesti tutkittu, valmisteltu ja perusteltu, joten palautukselle ei tältä pohjalta ole perusteita.

Tarkastusmaksu palautetaan kokonaan, mikäli lupahakemus peruutetaan ennen kuin viranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin sen tarkistamiseksi. Olennaisiin toimenpiteisiin voidaan katsoa yleensä ryhdytyn, mikäli lausunto ja kuulemismenettely lupahakemuksen johdosta on suoritettu. Mikäli lupahakemus peruutetaan kesken valmistelutyön, peritään valmistelutyötä vastaava osuus tarkastusmaksusta.

Mikäli lupa peruutetaan tai lupamääräyksiä muutetaan MAL:n 16 § 1 mom. 2 kohdan (ennalta arvaamattomat vaikutukset) perusteella, lupaviranomainen voi palauttaa luvanhaltijalle peritystä tarkastusmaksusta ottamatta jäävän maa-ainesmäärän kuutioperusteisesti määräytyneen maksun osuuden. Tosiasiallisia perusteita maksun palautukselle ei ole, kyseessä on kohtuullisuusharkinta.

Mikäli lupaviranomainen ryhtyy vastaaviin toimenpiteisiin MAL:n 16 § 1 mom. 1 tai 3 kohtien (lupamääräysten rikkominen, lupahakemuksessa virheellisiä tietoja) perusteella, ei tarkastusmaksua palauteta.

Mikäli luvansaaja luopuu maa-ainesten ottamisesta, aloittamatta sitä tai luvan voimassa ollessa, ei perittyä tarkastusmaksua palauteta.

Luvanhakijan on suoritettava ottamissuunnitelman tarkastusmaksu ennen päätöksen antamista.

Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa siten kuin korkolaissa (633/1982) säädetään.

3 § Maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen yhteiskäsittely

Kun maa-aineslain 4 a §:ssä tarkoitetun yhteislupa-asian ratkaisee kunnan ympäristön-suojeluviranomainen, sovelletaan lupahakemuksen tarkastamisesta ja yhteisluvan valvonnasta aiheutuvien kustannusten perimiseen vastaavasti maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 145 §:ää ja kunnan maa-aineslain (555/1981) 23 §:n nojalla hyväksymää taksaa.

4 § Valvontamaksut

Maa-ainestaksan 3 §:ssä määrätään ottamistoiminnan valvonnasta perittävistä maksuista. Maksun määräytymisperusteena on otettavaksi sallitun maa-ainesten kokonaismäärän tilavuus ja ottamisalueen pinta-ala. Ottamisalueen pinta-alalla tarkoitetaan pienhköissä oloissa koko ottamisalueen pinta-alaa, mutta suurehköissä oloissa otta-

missuunnitelmassa esitettyä ja lupapäätöksessä hyväksyttyä vaiheistettua ottamisaluetta, jolla on ottamistoimintaa ja jota ei vielä ole jälkihoidettu lupamääräysten edellyttämällä tavalla. Vähäisiä ottamismääriä varten on määrätty vähimmäismaksu, jotta maksu kattaisi aiheutuvat valvontakustannukset.

Mikäli lupa on voimassa vain osan vuotta, peritään kyseiseltä vuodelta vain sitä vastaava osuus otettavaksi sallitun maa-ainesten kokonaismäärän mukaisesta valvontamaksusta.

Valvontatoimenpiteet kohdistuvat luvanvaraiseen maa-ainesten ottamiseen. Tavallinen kotitarvekäyttö jää valvontatoimenpiteiden ulkopuolelle eikä siitä myöskään peritä valvontamaksua. Poikkeuksen muodostaa lainvastainen kotitarveotto, josta peritään maksu tätä taksaa noudattaen soveltuvin osin.

Alueen maisemointi-, siistimis- ja jälkihoitotoimenpiteet on pääsääntöisesti suoritettava luvan voimassaoloaikana. Jos koko suunnitelma-alueen maisemointiin tähtäävät toimenpiteet ovat aloittamatta puoli vuotta ennen määräajan päättymistä, jälkihoitoa on edistettävä kiireellisin toimenpitein. Tähän valvontaviranomaisen tehostettuun jälkihoitotoimenpiteiden valvontaan joudutaan käyttämään normaalia enemmän aikaa. Valvontaan kuluvan ajan lisääntymisen perusteella valvontamaksua korotetaan. Taksalla halutaan myös ohjata luvanhaltijoita jälkihoitotoimenpiteiden suorittamiseen luvassa määrättyyn ajankohtaan mennessä.

Jälkihoitotoimenpiteiden aloittamisen riittävyyttä arvioitaessa arvioidaan sitä, onko mahdollista, että kaikki jälkihoitotoimenpiteet saadaan suoritettua jälkihoidolle annettuun määräaikaan mennessä. Arviointikriteereinä voivat olla esimerkiksi jyrkkien rintausten luiskien loiventaminen, taimien istuttamislaajuus ja –ajankohta sekä varikkorakenteiden purkaminen. Tällöin esimerkiksi se, että pieni osa alueesta on luiskattu, ei yksinään olisi riittävä toimenpide tässä kohdassa tarkoitetuiksi koko ottamisalueen maisemointiin tähtääviksi jälkihoitotoimenpiteiksi. Huomioitavaksi tulee mm. se, että lopputarkastusta ei voida tehdä ennen, kuin taimien kasvuun lähtemisen on todettavissa.

Korotetun valvontamaksun periminen edellyttää, että toimintaa valvova viranhaltija on todennut riittävien jälkihoitotoimenpiteiden puuttumisen kirjallisessa tarkastusmuistiossaan. Tilanteen toteaminen saattaa edellyttää lisätarkastusta, josta voidaan periä taksan mukainen maksu.

Luvanhakijan on pääsääntöisesti suoritettava ensimmäinen luvan myöntämisvuotta koskeva valvontamaksu ennakoon ennen ottamistoimintaan ryhtymistään. Tämän jälkeen vuotuinen valvontamaksu suoritetaan kunnan määräämänä ajankohtana kerran vuodessa. Valvontamaksujen perimisen keskittämällä tiettyyn ajankohtaan helpotetaan maksujen perimiseen ja seurantaan liittyvää työtä.

Lupapäätöksessä ilmoitettu maa-ainesten vuotuinen ottamismäärä, jota käytetään valvontatarpeen arvioimiseen, on ohjeellinen ja lupapäätöksen mukainen otettava maa-ainesten kokonaismäärä on sitova. Maa-ainesten ottamistoiminnan valvonta on jatkuvaa toimintaa. Tämän perusteella todellinen vuotuinen ottomäärä ei vaikuta valvontamaksun suuruuteen. Viranomainen joutuu huolehtimaan maa-ainesottoalueen valvonnasta toiminnan aktiivisuudesta riippumatta eikä otettavan hiekan määrä vaikuta valvontatyön määrään.

Edellä sanotusta poiketen voidaan erityisestä syystä ja erillisestä hakemuksesta päättää, että valvontamaksu peritään jälkikäteen. Esimerkiksi, kun maa-ainesten ottajana on kunta, kuntayhtymä tai valtion viranomainen tai laitos tai muu luotettava taho. Tällöin luvanhaltijan on kuitenkin aina ilmoitettava ennen ottamistoimintaan ryhtymistään valvontaviranomaiselle ottamisen alkamisajankohta, kesto ja arvio otettavasta vuotuisesta maa-ainesmäärästä kunnan valvontatoimien tarpeen ja laajuuden selvittämiseksi.

Mikäli maa-ainesten ottamisalueen jälkihoito suoritetaan vaiheittaisesti, voidaan valvontaviranomaisen päätöksellä valvontamaksua alentaa samassa suhteessa kuin alueen jälkihoito on hyväksyttävästi toteutettu. Päätökset valvontamaksun alentamisesta tehdään kerran vuodessa siten, että alennettu maksu huomioidaan seuraavan vuoden alusta lukien. Tällä menettelyllä kannustetaan luvansaajaa aloittamaan ottamisalueiden jälkihoito jo ottamisen aikana. Luvansaaja voi myös vapautua luvan voimassaoloajan jäljellä olevien vuosien valvontamaksusta, mikäli hän on täyttänyt lupaan liittyvien määräysten mukaiset maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- ym. velvoitteet ja tämä on hyväksytty loppukatselmuksessa (MAA 10,2 §).

Maa-aineslain 16 §:ssä säädetään, että lupaviranomainen voi muuttaa tämän lain nojalla antamiaan lupamääräyksiä tai peruuttaa luvan, mikäli lupamääräyksiä on jatkuvasti tai muutoin törkeästi rikottu. Mikäli lupa peruutetaan, ei valvontamaksuja peritä luvan peruutuksen jälkeisiltä vuosilta. Lupaan liittyvät maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- ym. velvoitteet tulee luvanhaltijan tällöinkin suorittaa. Näiden velvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneet kustannukset kuitenkin peritään.

Taksa lähtee siitä, että maa-ainesten ottamisen valvonta on melko suurpiirteistä ja silmämääräistä. Milloin on syytä epäillä, että lupamääräyksiä on rikottu tai muusta syystä esim. ottamistoiminnan laajuuden vuoksi tai kun silmämääräinen arviointi ei ole riittävä, joudutaan suorittamaan suuritöisiä erityistoimenpiteitä kuten tarkistusmittauksia tai vaatuksia, voidaan ko. toimenpiteistä kunnalle aiheutuneet kustannukset periä täysimääräisinä. Tällaiset erityistoimenpiteet ilmoitetaan lupapäätöksessä siltä osin kuin ne ovat lupavaiheessa ennakoitavissa. Ottamisen valvonta saattaa useinkin edellyttää ylimääräisiä tarkastuksia tavanomaiseen valvontaan verrattuna. Näistä tarkastuksista peritään taksan mukainen maksu.

5 § Kuuleminen

Maa-aineslain 13 §:n mukaan maa-aineslupaa koskevan hakemus on kuulutettava sekä varattava ottamisalueen sisältävään kiinteistöön rajoittuvien kiinteistöjen ja muiden alueiden omistajille ja haltijoille tilaisuus tulla kuulluiksi. Jos hakemuksessa tarkoitetulla hankkeella voi olla huomattavaa vaikutusta laajalla alueella tai lukuisten henkilöiden oloihin, hakemuksesta on lisäksi ilmoitettava ainakin yhdessä hankkeen vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä.

Kuulemisessa on soveltuvin osin noudatettava mitä maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/1999) 86 §:ssä säädetään. Kuulemisesta ja ilmoituksista aiheutuneet kulut kuuluvat luvan hakijan maksettaviksi.

6 § Aloittamislupa ja vakuuksien käsittely

Maa-aineslain 21 §:n mukaan lupaviranomainen voi ainesten ottamista koskevassa päätöksessä tai luvan saajan pyynnöstä myöhemminkin antaa luvan ainesten ottamiseen ennen kuin lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman, jos luvansaaja asettaa hyväksyttävän vakuuden niiden haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamisesta, jotka päätöksen kumoaminen tai luvan muuttaminen voi aiheuttaa. Tämän vakuuden hyväksymisestä voidaan taksan mukaan periä maksu.

Lupaviranomainen voi vaatia, että ennen ainesten ottamista hakijan on annettava hyväksyttävä vakuus maa-aineslain 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta. Tämän vakuuden hyväksymisestä voidaan periä maksu samoin kuin vakuuden mahdollisesta myöhemmästä muuttamisesta tai vaihtamisesta.

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle maa-aineslain 13 a §:n nojalla, lupaviranomainen voi määrätä, että uusi luvan haltija asettaa ennen ainesten ottamista 12 §:ssä tarkoitetun vakuuden. Vakuuden tarkastamisesta peritään taksan mukainen maksu.

Lupamääräyksissä tulee pääsääntöisesti edellyttää, että jälkihoito-, siistimis- ja muut määrätyt toimenpiteet tulee suorittaa luvan voimassaoloaikana.

Vakuuden tulee olla voimassa riittävän kauan yli luvan voimassaoloajan, jotta lupamääräysten mukaiset maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- sekä istutusvelvoitteet ehditään suorittaa ja esim. mahdollisten istutusten kasvuun lähtö todeta. Sopivaksi vakuuden voimassaoloajaksi voitaneen suositella 1,5-3 vuotta yli lupa-ajan.

7 § Pakkokeinopäätökset

Jos ainesten ottamiseen ryhdytään vastoin tai säännöksiä taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka muutoin laiminlyödään niiden mukaisten velvollisuuksien täyttäminen, asianomainen voidaan velvoittaa noudattamaan säännöksiä ja määräyksiä, poistamaan tai muuttamaan tehdyn työn vaikutukset taikka palauttamaan vallinnut olotila ja täyttämään velvollisuutensa sakon uhalla tai sillä uhalla, että tekemättä jätetty suoritetaan laiminlyöjän kustannuksella. Toimenpiteen keskeyttämisestä ja pakkotoimenpiteisiin ryhtymisestä voidaan taksan mukaan periä maksu.

8 § Luvan velvoitteista vapauttaminen (MAL 13 a §)

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen on maa-aineslain 13 a §:n mukaisesti siirretty toiselle ja hakemuksesta luvanhaltija vapautetaan lupaan liittyvistä velvoitteista sekä hyväksytään hänen tilalleen toinen, peritään velvoitteista vapautetulta taksan mukainen maksu. Samalla tulee harkittavaksi vakuuden antaminen uuden luvanhaltijan osalta, jolloin häneltä peritään 5 §:n mukainen maksu, mikäli vakuus vaaditaan.

9 § Maksuperusteita

Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää).

Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-aineslain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille. Tällä on pyritty saamaan maksujen määräytyminen yksinkertaiseksi. Maksuperusteen vaihtelu otettavan maa-aineksen laadun mukaan johtaisi vaikeisiin käytännön soveltamisongelmiin.

Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvanvastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja on muutoin laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan.

Taksan mukaisiin maksuihin sisältyy kunnan asiakirjojen lunastuksesta määräämä maksu.

Tämän taksan mukaisia maksuja määrättäessä otetaan huomioon toimenpiteen laajuus, vaativuus ja viranomaisten käyttämä aika ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Taksa yleensä kattaa keskimääräisen hankkeen aiheuttamat kustannukset kunnalle. Tämän perusteella maksua voidaan korottaa tai laskea kunnan päättämien vaihtelurajojen sisällä, mikäli hanke olennaisesti poikkeaa keskimääräisestä hankkeen tasosta. Maksujen tulisi kuitenkin kattaa ottamissuunnitelmien tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta aiheutuvat kustannukset noin 80-90 %:sti, yleisen viranomaistoiminnan ja neuvonnan sekä opastuksen osuus 20-10 % viranomaistyöstä.

Tarkastus- ja valvontamaksun suuruus määräytyy maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan. Uuteen taksaan siirryttäessä tulee maksuperusteet määritellä siten, ettei maksujen tasossa tapahdu kohtuuttomia muutoksia. Palautus suoritetaan maksun määräämishetkellä voimassa olleen taksan mukaan.